

Előfizetési árak:

Egy évre	6 frt — kr.
Félévre	3 — „
Negyedévre	1 — 50 „
Egy hónapra	— „ 50 „
Égyes szám ára 8 kr.	

Kiadóhivatal:

PECSSET, Széchenyi-tér 12-ik szám
(Nadosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó följel-
ölások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PECSSET, Széchenyi-tér 12-ik szám,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadhatnak még
valamennyi könyvkereske-
désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein Jozsef és fia (Széchenyi-tér) Böhm Mano (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
Mindezen helyeken előfizetések is elfogadhatók.

A magyar nyelv a magyar ezredekben.

(H.) Úgy félnek tőle az osztrák czopf hivi, mintha még csak ez kellene, hogy a magyar szellem tisztára legyűrje a kétfejú sas és a fekete-sárga szín eltagadhatatlan uralmát a magyar korona s a tricolor fölött. Évek óta, a leghatalmasabb argumentumokkal bombázzák azokat a kemény osztrák fejeket, melyek mindegyike egy-egy citadella a magyarság fejlődése ellen, csakhogy azokban a kemény falu citadellákban nem ágyu van, hanem minden lövésen egy-egy osztrák czopf lóg, kimutatván ezzel, — a hosszú haj, rövid ész teoriája szerint — hogy oda benn hiába keresünk észet, a mely még a leghatalmasabb argumentumokat is megérthesse.

Konokul megmaradnak a mellett, hogy az egyedül üdvözítő nyelv a német: emlegetik a hadsereg egységes voltát, melyet a mindenféle nemzetség nyelve földulna; s e mellett nem veszik észre, hogy mekkorát föltüntetnek, mert hiszen az egységes hadseregbe már teljesen beletartozik a honvédség is, melynek csupán a neve magy. kir. honvéd, ő maga pedig a leg-tökéletesebb k. und k. soldat, kiegészítő része a k. und k. közös hadseregnek, a tulajdonképeni honvédség ma a népfölkelő csapatok. És ime az osztrák vezényszó egységét egy cseppet sem zavarja a német, magyar és horvát nyelv, mely három nyelv használatos a három honvéd-ségben. Olyan szépen működnek együtt e

különböző nyelvű csapatok a német kommandóju közös hadsereggel, hogy öröm őket nézni.

De nem is ebben rejlik az osztrák czopfnak a legnagyobb argumentuma a magyar nyelv ellen, hanem saját önmagában; mert nem akarja a magyar ezredet magyarokul elismerni, mert önmaga — miután ép a német nyelv s az osztrák szellem miatt magyar ifjak nem lépnek be a közös hadsereg tiszt karába, ez csupa osztr. fiatalokból áll — nem akar bajlódni a magyar nyelvvel. S ez önzésével eltagadja az önmaga által is titkon elismert helyeséget a magyar nemzet argumentumainak; lábbal tapos jogot, a magyar nemzet jogát, mely a kiegyezésnél hasonló rangra jutott — papíron — azzal a kelletlen testvérszággal s így joga van ahhoz, a mihez annak van — Isten tudja honnét? — joga: a nyelvéhez; hazug argumentumokkal tévedésben tartja a koronát is, mely lehetetlen, hogy elfogadná a ma már tarthatatlan állítást, hogy a hadsereg vezetéséért kell nyelvében is egységnek lennie s a mi által egy nagy nemzet jogait kelljen megtagadni.

Mert hát mi a fő cél? A jó hadsereg s nem az, hogy a szelleme, nyelve osztrák legyen s hogy a magyarul nem tudó vagy tudni nem akaró német tisztikarnak ne essék valami nagy nehéze az egységes vezetés. Jó hadsereget pedig épen nem így képzünk ki, a hogy most állanak a dolgok. Nemcsak a német kommandó, hanem a tisztikarnak teljesen járhatatlan volta a magyar nyelvben hátráltatja

a helyes kiképzést. Végtere is a hadsereg nem csupa egyévi önkéntesekből áll, a kikre rá lehet tukmálni a német szót, a mivelhogy azok az iskolákban németül is tanulnak; hanem a hadsereg áll jóra-
való magyar legénységéből, a mely a német kommandót kifordítva eredetiségéből sajátosság formában beveszi ugyan, de elsőben is nem érti annak jelentőségét, másodsorban pedig könnyen összetéveszti más kommandóval, miután neki mindegy az, akármilyen, ha egyszer már német szó. De az a magyar legénység — ha a kommandót még csak megérti is — nem érti meg a németajku tiszt magyarzatát, a mi pedig némely dolgokban nagy fontosságú s a firer vagy káplár rendszerint ostoba tolmácsolása után meg épen kifordul a gondolkodója az előadottakból.

Pedig az nem mindegy, hogy a harczoláshoz vagy annak csupán a szelleméhez konyite a legénység vagy sem. Annak igenis konyitania kell ahhoz; mert háboruban, a hol nem mindig tisztokra, hanem altsztekre és legénységbeliekre is biznak egyes parancsokat, még pedig kurta fogalmazású parancsokat, mert ott nem érnek rá mindent apróra elmagyarázni, annak a legénynek vagy altszteknek abból a kevés szóból tudnia kell gyakran egy egész napra való teendőjét. Vajon honnan veszi e tudását, ha a harczolás tanának szellemével nincs tisztában, ha nagy vonásokban nem tudja annak általános vezérelveit s a részletekből az őt illető részeket nem tudja a legapróbbig? Vajon honnan veszi e tudását, ha mindeze-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Mire fölgyögyul.

A szomszédágyban egy kucséberes fektett nehéz, makaes tödgyuladásban. Azt hiszem, hogy az ápolónék gyűlöltek, mert nyilgósikdó volt, mi, a többiek meg irigyeltük és haragudtunk reá. Irigyeltük, mert reggel az ő ágyára sltött a nap, haragudtunk reá, mert sokat költögett.

Ő maga nem tördött velünk. Ha a többiek el voltak keseredve például azért, hogy az ápolóné a szobánkban sltötte a húst a szeretőjének, ő nem szölt semmit se. Ha rosz volt a leves, ő megette, vagy ott hagyta, semmit se szölt róla. A betegek azért is haragudtak rá, mert nem tördött velünk.

Egyik delután egy kocsiat hoztak be a kórházba, a szomszéd szobában helyezték el. A végét járta már. Negyvenkét tokos láza volt, egész éjjel hajtotta a lovakat tőle.

Az rosz éjszaka volt mindnyajunkra nézve, éreztük, hogy a halál ott lebeg a homályban,

ott ül az ágyak fejenél, várva, hogy kinek mikor tegye szivére a kezét.

Senkinek sem lehetett aludnia; a szomszéd szobából behallatszott az erős, szenvedélyes kiabálás örökös egyhangusággal, a mely idegessé tett.

— Gyi elé, korbács!

Reggelre elhallgatott. Senki se kérdezte, mindnyájan tudtuk, hogy miért.

— Hany tokos láza volt? — kérdezte a 28-as szám, miután...jóizten elfogyasztotta a kőménymag-levest.

— Mit érdeklí önt a fok? — Felelt rá egy másik kérdéssel szomszédja a 29-es. — Ért is ön hozzá! Csak azt ne hallanám, hogy a szabók kérdézősködnek a fokról. A 29-es egy vendéglős volt, a ki megbukván, tödgyuladásba esett.

— Csak arra kérem, hogy ne beszéljen, én negyvenegy fokot állottam ki, tehát beszélhetek róla. Ugy hiszem, hogy a ki negyvenegy fokot kiall, az beszélhet a fokról.

— No nézze az ember, hogy dicsekszik. Nem szabad felednie uram, hogy e szobában én állottam ki a legnagyobb lázt. Emlékeze-

tek kérem, hogy fölvittem negyvenegy egész öt tizedig. Ha itt volna az irásom, megis mutathatnám.

A kucséberes szó nélkül levette a feje felől a maga irását és oda nyujtotta a veszekedőknek.

A vendéglős elkaczagta magát, a szabó elhallgatott, meg kellett hajolniok a kucséberes előtt, mert az negyvenkét fokot állott ki. Az ilyen erős kltzedelem a halállal — mindenesetre tiszteletre méltó.

Ettől a perctől fogva a kucséberes tekintély volt előttünk. Nem egyszer kérdeztek tőle: Önnék is nyilallott, a mikor lélegzett? A mikor fordult, nehezen ment? Több efféle kérdés özönlött feleje, a melyekre eddig a szabó volt hivata felelni, a ki most igénytelenségének érzetében teljesen hallgató emberré lett; még köbögni is szegyenlette, noha eddig némi büszkeséggel vitte véghez, mintha mondotta volna: Jogom van hozzá.

Most már nem volt többé joga a dologhoz; helyét a kucséberes foglalta el.

Nem volt fiatal ember; szürke és ritkas haja, szakalia, negyven telé mutattak. A kor nagyon megviselte.

ket neki egy előtte ismeretlen nyelven magyarulgatják s nem a saját édes anyanyelvén?

Szerencsére nem minden részében ez országnak állnak ily szomorú módon a hadsereg dolgai. Vannak egyes helyek, a hol a tisztikar jó része vagy — a mi ritkább — teljesen magyar. Ott bámulatos eredményeket ér el a tisztikar a legénységgel. És ugyan mi annak a titka? Egyszerűen az, hogy a legénység nyelven, de meg magyar szellemben is adják elő az előadandókat s nem paplan annak a legénységnek folyton gsmmt-monarchie-ról, meg a hadsereg szelleméről, hanem egyszerű szavakkal elmagyarazzák neki, hogy mindezen dolgokra azért van szüksége, mert az édes magyar hazát kell vele megvédenie s ha a kötelességét nem tudja, hát elvesz a szülőháza.

Látni kell azt a serény buzgalmat, azt a mindent jól csinálni akaró törekvést az ilyen tisztikarral megáldott ezredekben!

Most nem rég történt, hogy a király a budapesti csapatszemlén a 44-dik ezred legénységének kiképzéséről ott a hely színén, még a száraz katonai kifejezésekből is olyau dicsőyszust mondott el, a milyet ritkán hallani a főltség ajkairól. Ez a főlcsért ezred pedig mind csupa somogyi botmagyar legényből van toborozva, mely a német szövből vajmi keveset ért meg, hanem megért a magyar tisztikarának zamatos magyar szavából. Az ezred tisztjei mind magyarok, egy bécsi van közöttük, de az is teljesen magyarrá lett általuk. Ez a titka annak a ritka eredménynek, mely magának a legfőbb hadurnak olyannyira megnyerte tetszését. Irigyeini kellene a kaposváriaktól e dicsőretet; de mi jó magyarok lévén nem irigységgel nézzük dicsőségüket, hanem öszinte szívvel gratulálunk nekik!

Vajha ugyanezt tehetnék önmagunknak is! De a mi házi ezredünk tisztikara, bármily fényes katonai képzettséggel bír is, bármily buzgón, elismerésre méltó törekvéssel teljesíti is kötelességét — nem fogja a mi kitünő legénységünkkel a fönt említett eredményt elérni, nem is érte el eddig sem soha; mert tagjainak legna-

gyobb része teljesen nemcsak németajku, de ilyen származású is; az a kevés magyar születésű pedig a katonai iskolák osztrák szellemével telítetten jött közénk s tőlük nincs mit várunk. Néhány — s a mi igen jellemző — idővel leküzdötte magában az osztrák szellemet, fölülkerekedett benne az őseredeti magyar érzés; de az aztán nem is maradt az 52-ik gyalogezred kötelekében, hanem egymásután futott át a honvédséghez, a hol legalább a nyelv egészen, a szellem pedig egy kis részében magyar.

És el fog, el kell következnie az időnek, a mikor ily hatalmas, kézzel fogható, gyakorlati példák megdöntik az osztrák czopfnak ostobául védett fellegvárát; talán egy örvendetes hirtelen fölvilágosodás az osztrák agyakban, vagy egy szomorú észreterés valamely elvesztett harcban fogja az új szellemet föl szabadítani? Akárhogy lesz, lennie kell, mert a hadsereg magyar ezredei német kiképzetés mellett nem vihetik diadalra a harci zászlót, melyért így — német kommandó mellett — sehogy sem tudnak lelkesedni!

Előfizetési fölhívás.

A „Pécsi Hírlap“ és a „Pécsi Figyelő“ egyesülése óta körülbelül egy negyed év telt el, mely idő alatt meggyőződhettek t. előfizetőink, hogy ezen egyesülés által oly lapot kapnak, melyvel tartalomra, jól értesültségre, megbízhatóságra és olcsóságra egy vidéki lap sem állja ki a versenyt.

Kérjük tehát az eddigi t. előfizetőinket, hogy lapunkat előfizetésükkel továbbra is pártolni sziveskedjenek s a mennyire lehet, azt körülben ajánlják és terjesztik.

Lapunk előfizetési díja:

fél évre . . . 3 frt —
negyed évre . . . 1 „ 50 kr.
egy órára . . . . . 50 kr.,

mely összeget legzélszerűbb a mellékelt utalványon beküldeni.

Tisztelettel

„Pécsi Figyelő“
„Pécsi Hírlap“
kiadóhivatala.

— (A hátralékosok czimére)

múlt számunkkal intéseket küldött a kiadóhivatal. Az intések egy része azonban — mint a kiadóhivatalhoz beérkezett fölszólá-

lásból kitünik — nem szólt helyes ezimre, miután az illetők köteleességüknek eleget tettek. Ez a tévedés pedig onnan ered, hogy a „P. F.“ előbbi kiadóhivatala, melytől az egyesített két lap új kiadóhivatala az előfizetők lajstromát átvette, téves adatokat szolgáltatott kiadóhivatalunkhoz s csak mi tartozunk köszönettel, ha mindazok, kiknek ily intésküldetett, levelezőlapon értesítik kiadóhivatalunkat, avagy még nagyobb hitelesség okéért a fizetést igazoló póstavevényt beküldik. Sokakat az is tévedésbe ejtett, hogy az intésk a „Pécsi Hírlap“ régi úrlapjain történt; azonban a „Pécsi Hírlap“ czím ki van törölve s alája a „Pécsi Figyelő“ pecsétje van útve s így az intésk az illetőknek, mint a „Pécsi Figyelő“ hátralékosának szól.

H I R E K.

— (A vidéki gazdaközöség)

— tekintet nélkül arra, vajjon olvasó-e lapunknak vagy sem — tisztelettel fölkérjük, hogy a gabona állásáról, a természere való kilátásokról, esetleg természeti veszedelmekről és nagyobb károkról hét-ről hétre sziveskedjenek lapunkat értesíteni. Ez által — ha minél nagyobb kiterjedési körből érkeznek hozzánk hiteles tudósítások — kölcsönösen tudomást szerezhetnek vidéki gazdáink a más környéken levő állapotokról, a mely tájékozás, hogy fölöttébb fontos a gazdára nézve, magyarázunk sem kell. Tudósításokat levélben vagy egyszerű levelezőlapon köszönettel fogad a

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősége.

— (Az új színházról.) Az építendő színház elkezitésére pályázókban nem lesz hiány; már eddig is 26 pályázni óhajtó jelentkezett, kik a városi mérnöki hivataltól elkérték a beépítendő telek helyrajzát. Ezen műépítések és építészeti vállalkozók a következők: Pécsről: Dworzakszki Ede és Kaufner Sándor; Budapestről: Aigner Lajos, Alpár Ignac, Fábry Béla, Felner Sándor, Frankon Lajos, Gerster Kálmán, Ivány Antal, Kalkenlager Gyula, Kiss István, Kommer József, Korcsák László, Lederer Gusztaf, Nagy Lajos, Steinhardt Antal, Szabó József és egy névtelen; Bécsből: Felner & Helmer, Engel Sándor; Hódmező-Vásárhelyről: Petrecz Pál; Nyitráról: Bayer

Az említett reggeltől fogva láttuk, hogy a beteg-látogatások alkalmával egy szelidarcú asszony keresi föl, az ágya szélére ül rendszeren. Vigasztalja, szeretettel gondolja s mikor el-tavozik, egy-egy narancsot hagy az asztalán.

Ugy történhetett az előzőleg is, de mi nem figyelünk rá. A többiek aztán se igen gondoltak az asszonynyal; ilyenkor mindenkinek volt valakije, a ki fölkereste. Engem nem igen háborgattak a látogatók, ennél fogva akaratlanul is figyeltem kell arra, a mi szomszédomban történik.

Délutáni látogatás ideje volt, a szobában csend, csak kívülről hallatszott be halk suhogása az ereszelvadásának.

A szomszédom látogatója ráhajolt a betegére és kérdezte tőle:

— Soká gyógyulsz meg, József?

Amaz egyszerre idegessé lett, hangosan felelt, szinte gyűlölettel nézett az asszony szemébe.

— Azt majd én látom meg!

Sokáig nem szóltak. A nő szórakozottan simogató a pokróczot, míg a kucseberes a padlásra nézett.

— Nem is akarok most! Érted?
Az asszony szeliden nézett reá.
— Most i rosszul vagy, József?
A beteg elfordult tőle.
Még vart egy kissé és aztán halkkal az ajtó felé indult.

A férfi megerezte, hogy elhagyta, feléje fordult és gorombán kiáltott vissza.

— Teréz!

A betegek mind arra néztek egy pillanatra. A nő visszalött az ágy szélére és kezét az öleiben tartva, nézett szóltalanul az emberére. Semmi harag, semmi bosszúság, se türelmetlenség nem tükrözödött jó arcán, hanem csak a végtelen odaadás.

— Narancsot nem hoztál, Teréz?

Érzett a hangján, hogy egy kissé megbánta a durvaságát.

— Elfogyott, különben hoztam volna. — Válaszolt a nő suttogva.

— Hazudsz! Hazudsz ha mondom . . . Eh! Soha sem gondolsz reám.

— Nem gondolnék, József!

— Megnézted, volna a kosár fenekén, a pakolópapírosok között . . . Nézd meg, keresd össze mindenütt!

— Elfogyott mind az utolsóig.
— És ha elfogyott volna is . . . Hol felsőd?

A nő megerezzent egy kissé, hanem aztán elmosolyodott és azt mondotta:

— Letettem a másik szobában.

— Egy idő óta mindig künn hagyod. Bár ellonná valaki! . . . Ha szeretnél, eladtad volna értem! . . . Add el hát és hozz rajta narancsot mindig, a mikor jössz, . . . Ez a szomjuság megöl. Eredj!

Eltaszította homlokáról a kezét, a melyikkel simogatta.

— No hát, eredj.

Az asszony lassan lehajtotta a fejét, a mint a szalmazsák szélén ült, elébb vont a szemére a kendőjét és megeredtek a könnyei.

— Nem lehet, József. Nem hozhatok semmit. Munkát nem adnak, a felsőmet pedig már régen . . .

— Eladtad? Rongy!

— Ne haragudjál; a narancs a kosárból már régen elfogyott. Hiszen nyolc hote vagy már benn József . . . Abból hoztam . . .

A kucseber végigsimította homlokát.

Károly; Kis-Martonnól: Siebreich Károly; Kassáról: Jakab Árpád; Zirczről: Semmelweis Rudolf; Keszthelyről: Hermann Vince.

— **(Az általános jövedelmi pótdó kivételése.)** Az 1890. évre kivett általános jövedelmi pótdó-lajstrom az érvényesítési záradékkal ellátva — június hó 16. -ától 8 nap i időre a pénztári hivatalban közszemlére kitétetelt.

— **(A jótékony nőegylet majálisa.)** A vasnapai kedvezőtlen időjárás, mely minden pillanatra megerehető esővel fenyegetett, arra kényszerítette a nőegyletet, hogy a Tettyén megtartani szándékolt majálisát saját helyiségeinek szűk keretében szorítsa. Ez különben réz névze csak szerencsés véletlen volt, mert szép idő esetén a „Pécsi Dalárda“ is megtartotta volna üszögi majálisát, s akkor bajosan lett volna még csak annyi közönsége is, mint volt ez alkalommal. Az ellentét, mely a dalárda és a nőegylet között fölmertült, kiegyenlített az által, hogy a dalárda több tagja, megmutatni akarván, miszerint nem ellenséges indulat, csak a kényszerűség vitte őket arra, hogy egy napot töltsenek ki mulatságuknak a nőegyletjével, szinte részt vett e majálison, s a háziasszonyok részéről a legszívesebben fogadták. A „Pécsi Dalárda“ persze most az idén már nem tarthatja meg majálisát, mert az csak ezen az egy napon lehetett volna. A majális lefolyása különben a megszokott volt: kevés kedélyesség, sok pumposok. Csak a 8 óra után bekövetkezett tánc-önött egy kis életet a jelenlévőkbe. Ugy ekkor, mint az egész délután folyamán a katonazenak szolgáltatta a zenét. Az első negyest 34 pár táncolta. A mulatság 11 $\frac{1}{2}$ órakor ért véget.

— **(A távgyaloglás sportja.)** A pécsi atletikai klub 5 tagja, n. m.: Bogyai György, Föglein Miklós, Németh Arthur, Scossa Jenő és Scheurer Károly tegnapi délután hosszú útra indultak. A távgyaloglás sportját akarják gyakorolni, s Sásd, Dombóvár, Igal, Tab, Raksi és Siófok felé törekednek eljutni gyalogszerrel. Siófokról Balaton Fűdre s onnét Sümegre randulnak, innét át a Balaton zalai oldaláról megkerülve szándékoznak szinte gyalog hazajönni Pécsre. Minden esetre testező e sport és méltó, hogy városunk fiatalága közül számos követőre találjanak.

— **(Erdészeti államvizsgák.)** A t. év őszén tartandó erdészeti államvizsgálatra a jelentkezők már megtörténhetnek. A kik e vizsgálaton részt venni óhajtanak, kellő módon fölszerelt folyamodvényaikat legkésőbb i. é. július hó 31-éig nyújtsák be Beőő Albert országos erdőmesternél (Budapest, földmívelési miniszterium) mint a vizsgálati bizottság elnökénél.

— **(Nem kézbesíthető levelező-lapok.)** Mar több ízben figyelmeztettük a közönséget arra, hogy a levelező-lapnak a címzéséget szánt oldalára mást egyebet, mint tisztán

a címzést, n. m. szabad rávezetnie egy miniszteri rendelet értelmében. Ki e szabályt nem tartja meg, az hiábavaló fáradságot és kiadást szenved magának, mert a szabályellenes megírt levelező lapok úgy sem jutnak el rendeltetési helyökre, a pósta az ilyeneket nem kézbesíti. Saját maga érdekében iparkodjék tehát mindenki az előírt rendet megtartani.

— **(Katonai hírek.)** Mint értesültünk, október hó elsejével több változás fog történni a katonaság elhelyezése tekintetében. Így a kaposvári 44 es. ezrednek 3 zászlóalja, mely jelenleg Budapesten van, bizonytalan időre Bécsbe helyeztetik át; ezenkívül 2 század huszárság, a 4 ik és a 10-ik huszárezredből, melyek jelenleg Banjalukában állomásoznak, Pécsre jön ugyanekkor.

— **(Elcsipett élelmiszer-tolvajok.)**

A tél folyamában többször fordult elő egy városunkban, mint a vidéken az eset, hogy különböző élelmiszerek, mint zsír, sonka stb. nagyobb mennyiségben tűntek el egy egy elkámkamrából éjnek idején, de a vakmerő tolvajok nyomára ez ideig még sem sikerült akadni. A múlt hét végén aztán rendőrségünk fölfedezte azt a tolvagbandát, mely mindezt megcsélekedte. Négy tagból áll a diszes társaság, valamennyien pécsi lakosok jelenleg, névszerint: Patkó János, Nedeckzi Teréz, Hegedűs György és Nedeckzi Rozália, kik egymással vadházasságban is élnek. E jómadarak egész nagyban vitték üzletüket, külön kecsival is rendelkeztek a lopott tárgyak elszállítására. E tárgyakat részint Szigetváron Magyar János tégla mesternél, részint Magyar-Ladon Patkó Istvánnál helyezték rakatára. Hogy hol mindenhol gyakorolták mesterfogókat, az eddig még nincs megállapítva, mert nagyon sok lopott tárgyról nem tudják még, kit károsítottak meg vele. Rendőrségünk tegnapi délután adta át őket az ügyészségnek, mely gondoskodni fog róla, hogy sáfarkodásunkról beszámoljanak s elvegyék ezért illő jutalmukat.

— **(Gyűrűs napfogyatkozás)** volt kedden délelőtt, melyet azonban csak azok vettek észre, a kik a kalendáriummal szorosabb barátságban állanak; mert a város és a vidék népének jó része azt a kis homályosságot, mely a fogyatkozás alatt észlelhető volt, a felbősnégnek tulajdonította. Pedig a felbősnég nagyon is vékony volt ahhoz, hogy a napot elhomályosítsa; míg a hold közbefurakodó árnyéka mar hatalmasabb ellenfélnek mutatkozott a nap sugarai egy részének az elnyelésére. A napfogyatkozás csak gyűrűs alakú volt, vagyis a hold árnyéka nálunk csak 56 század résznyire fődte

el a napot. A tűnény a földre nézve d. e. 9 óra 1 perczkor állott be s nálunk 9 óra 30 perczkor (bécsi idő szerint) volt látható a fogyatkozás kezdete, a mikor is az árnyék a nap korongjának jobb felső felén jelentkezett. Ettől az időponttól kezdve az árnyék mindig lejjebb húzódtat a nap szélén s egyttal mindig nagyobb foltot takart el a napból. A legnagyobb elsötétülés, midőn t. i. az árnyék a nap feléig ért, fél tizenegykor állott be. A tűnény vége pedig reánk pécsiekre nézve akkor volt, a mikor az árnyék a korongjának alsó részén tűnt el. A fogyatkozás csillagászati adatai a következők:

A hold tudvalevőleg ellipszisben jár a föld körül, s így majd közelebb, majd tavolabb van a földtől. Június 17-én együtt volt minden feltétel, mely a teljes napfogyatkozáshoz szükséges, mivel azonban akkor a hold épen elliptikus pályája legzselő csúcán volt, azaz legmesszibbre a földtől, nem fedte el a nap teljes korongját, hanem megmaradt a napból egy keskeny gyűrű, mely a hold szélén túl fényt vetett a földre. A hold árnyéka e szerint kúp volt, olyan kúp, melynek a csúcsa nem érte a földet, hanem nem nagy magasságban valahol a levegőben volt. Teljes sötétség tehát nem állott be a földön sehol, hanem egy nagy kör alakú félárnyék, mely a magva felé mindig sötétebb, a szélei felé pedig mindig világosodott. A gyűrűs napfogyatkozást pedig teljesen gyűrű formájában csak ott lehetett látni, a hol a körformás félárnyék a földet érte. Ezen a meglehetősen kicsi körön kívül még egy jóval nagyobb körben volt látható a napfogyatkozás egy része, s ez a nagyobbik kör Ausztria-Magyarországot is érte, még pedig oly módon, hogy az elsötétedés maximuma $\frac{1}{100}$ volt, azaz valamivel több, mint az elsötétedés félerése. A részleges fogyatkozás Tirolban 9 óra 1 perczkor ért a monarchiába, athaladt Salzburgon és Felső-Ausztrián és 9 óra 24 perczkor (bécsi idő) ért Bécsbe. Innen az árnyék átjött Magyarországra, s a Kárpátokon áthaladva Gácsországon keresztül Oroszországra ment. Ezen a vonalon az elsötétedés maximuma mindenütt $\frac{1}{100}$ rész; azokon a helyeken, melyek e vonaltól délkeletre esnek, a maximum nagyobb, azokon pedig, melyek e vonaltól északnyugatra vannak, ez a maximum kisebb. Így Zarában a nap $\frac{1}{100}$ része, Triestben $\frac{1}{100}$ rész sötétedett el, Prágában pedig csak az $\frac{1}{100}$ része. Budapesten a nap $\frac{1}{100}$ része volt sötét, s az egész országban sehol se volt a maximum az egész korong felénél kevesebb.

— **(Mizériák a kövesés körül.)** A Fő-utca az aszfalttal a fővárosi utcák rangjára emelkedik; annal nyomorosogásabbak a viszonyok a többi utcák követésénél. Így mindjárt a Fő-utca aszfaltozásával szoros összefüggésben áll a Mór-utca kikövezése, mert az előb-

— Igaz: igaz . . . nyolcz hete!

Elgondolkozott.

Lassan az ajkához vonta a nő kezét és titokban, hogy ne lássa senki, megcsókolta.

— Ügyelj magadra, Teréz, hogy meg ne hűlj ebben a vékonyosságban. Ritkábban mozdulj ki, a mennyre teteted . . . És ha az Isten fölgögyvit . . . No, jer el holnap. — Különbösen inest is megmondhatom . . . Ha kimegyek innen, akkor . . . megcsúszunk; érted? — No most eredi, ne sirj. Az Isten áldjon meg Teréz.

Kovács Dezső.

Amerikai leányok.

Yongvilleban mr. Cordon a katolikus püspöki iskola fölügyelője.

Mr. Cordon a születése napján harminczhárom tanítványa mindegyikének ajándékot adott. Nem valami nagyot, de hát ajándékot. Mert mr. Cordon nem teszi tönkre magát nagylelkűségével.

Minden leány kapott egy centet, nem többet, sem kevesebbet és azt is bizonyos föltételek mellett.

— Kedves gyermekek — mondá — nem azért ajándékozom nektek ezt a pénzösszeget,

hogy nyalánságra vagy ilyesmire dobjátok ki, hanem hogy az iskolaév végével beszámoljátok, mint őrizték meg a centet és mennyivel szaporítottátok meg.

Az iskolaév végeig a 33 cent 76 dollár nőtt: bizonyára tekintélyes eredmény.

Egyetlen leány maga 20 dollár takarított meg e centből. És ez még nem minden, mert a sokat ígérő kis leány gazdag és értékes kézirat gyűjteményt gyűjtött, mely tizszer annyit ért, mint a 20 dollár.

Mint szerezte ezt?

Igen egyszerűen.

Az ő centjeit vett egy kevés fekete gyapot és abból, a hogy tanulta, tintatörlet készített, a mit elküldött a bájós Cleveland ladynek azzal a kéréssel, hogy vegye meg.

Az amerikai lapok kivétel nélkül közölték az elnök nevének választát:

„Kedves kis barátom! Igen örvendek, hogy megvehetem a te kedves tintatörletet. Nem tudattad az árát és én 25 centet küldök azon reményben, hogy üzletedet fölsegitem.

Igen nagyfontosságú ügynek tartom, hogy a kis leányok már ifjúságuktól kezdve megta-

nulják, mint kell hasznossá lenni és remélem, hogy te mindig szorgalmas maradsz.

A te jóakaró barátom:

Cleveland F. Francy.“

Ettől fogva meg volt csinálva a tintatörlet szerencséje.

A 25 cent ugyanannyi tintatörleté vált, melyet a kormányzó nevének küldettek el.

Ez 625 cent nyeresémet bájított. Épen annyi a száma az Egyesült Államok szenátorainak, a kik nejeinek szintén sietniek kellett elfogadni és megfizetni az ilyen csodálatos törlet.

Ily módon néhány nap alatt együtt volt a 20 dollár és a kéziratgyűjtemény.

Egy másik leány szent szobrocskák számára apró ruhákat készített, miket a katolikus papokkal megszenteltetett, de nagy nehezen és fáradsággal csak két dollárig vitte, bár kijelentette, hogy van ottthon még vagy száz ilyen ruhadarabja, melyek legalább két dollár börtökét képviselnek.

Szóval, az egyik is, a másik is ugy iparkodott növelni tőkéjét és mindegyik szerezett legalább egy csengő dollárt.

bírói fölszedett koczkákkal burkolják be az utóbbit. Burkolják ám, de hogyan! Úgy, a hogy városunkban évtizedek óta rendes szokásban van. Az alapozást, a kövezést az Achilles-sarkát, pótolja a bőven fölhintett laza sárga homok; aztán jön egy koczkák — úgy a hogy véletlenül a kövezést azt a sárgahomokra dobta, aztán jön egy két ujnyi semmi, aztán megint egy véletlenül odadobott koczkák és így tovább. A két koczkák közé pedig ismét jön az az univerzális sárga homok csak úgy marokkal beszóva a két ujnyi semmi közé. Mikor aztán az utca egy része készen (?) van, akkor megint a mind azt pótló sárgahomok jön menetségre, melylyel ujnyi vastagon beszóratik a kövel berakott utcárazás, amitől tetszetős küllött nyér a laza homok; ez a sárga homok a puder, a melylyel a ragyás-képlű asszony befűti a lyukacsokat. De csak egy napra! Mert a következő napon jön egy tisztességes zapor s a puder — a sárga homok — valahol a vasuamornál lepi el az arkokat, míg az új kövezetnél kivigyorganak a kétujnyi semmi s egy-egy kocsi kerék alatt vígan bicognek a minden kényelmetlen kötélek alól fölszabadult koczkákövek. Ilyen tornája volt a mult heten a frissen kövezett Mór-utcának. Azóta a nagy felhőszakadás után szettek néhány kocsi homokkal befűdni a gyalogutat. De majd egy újabb eső újra leviszi a homokot s akkor tessék megnézni és épülni rajta azoknak, a kiket illet; de nezzé meg az egész város, hogy a 300 forintjaért mit kap! Nézzé meg és tiltakozzék az ilyen gyalogutazás munkáit átvétele ellen! Nézzé meg és tiltsa el az ilyen vállalkozót a további munkától; tiltsa ki a városból azokat a kövezőket, a kik már évtizedek óta lopják így ki a város szeléből — a folytonos készsége javítás révén — a pénzt és teszik tönkre az adózó polgárok lábfeleit és szaporítják a tyűkszemeket!

— **(Aratási kilátások.)** A vémes reményeket, melyeket bel- és külföldön egyaránt tápláltak az idei termés iránt, az utóbbi napokban tetemesen megcsapantotta a mostoha időjárás és az elemi csapások egész sora. Egyre sürbben érkeznek a panaszok a rozsdá rohamos terjedéséről, sok helyen az őszi és félépelt és a férgek méhetellen károkat okoznak. A legutóbbi hivatalos jelentés is konstatálja ezt. A buza átlaga mintegy 5—6 százalékkal gyöngült, de még mindig elég jó középtermésre számíthatunk, föltéve, ha a legközelebbi 2—3 hét alatt nem rosszabbodik. Sokkal rosszabbul állunk azonban a zab dolgában. Mindazok a csapások, a melyek a buzatermést gyöngítettek, sokkal nagyobb mértékben sújtják a zabvetéseket. A rozsdá, a férgek és a csigák óriási mértékben rombolják a vetéseket úgy, hogy zabból csak nagyon gyöngye termést várhatunk, sőt ha az elemi csapások még fokozódának, határozottan rossz lesz a zab termés. A börze már szamot is vetett e tényekkel és újra szilárd irányzatot követ. A bécsi spekuláció által mesterségesen fölhajtott árak lassan visszatértek rendes

medrükbe és megkezdődött az emelkedő irányzat egy buzában, mint zabban. Különösen ez utóbbi cikkben történtek nagy vásárlások, bár lassan, de mégis emelkedő árak mellett. Oka természetesen a rossz aratási kilátások és készleteknek csaknem teljes hiánya. Mindenesetre kilátásunk van rá, hogy a gabonának őszre jó ára lesz.

— **(Az iparosinak iskoláztatása.)** Némely iparihatóságok oly esetben, midőn az iparosian nem mesterélnél, hanem szüleivel vagy gyámijával lakik, az inasnak iskolamulását a mestert nem vonták felelősségre. Abból a felelősből indultak ki ugyanis, hogy az iparos az inasnak iskolába járatás az így esetben köllőleg nem ellenőrizheti, és így felelőssége sem vonható. Ilyen formán aztán az inas iskolamulázása megtorlatlanul maradt. A kereskedelemügyi miniszter most korrendeletet intézett az iparihatóságokhoz, melyben fölhívja őket, hogy az inasok iskolamulázásainak megtorlása körül a ipartörvény értelmében mindenkor a legszigorubbán járjanak el, s ha az iparost nem lehet felelősségre vonni, az eljárást akkor se szüntesse meg, hanem az ügyet a községi előjáróság hoz tegyék át, hogy az a szülők vagy gyámok ellenében a népiszkolai oktatás rendezése tárgyában kiadott utasítás értelmében járjon el. Az iskola igazgatósága, vagy az iskolai fölügyleti bizottság, felelősséget jogok gyakorolhatása végett, a hozandó határozatnál értesítendők. A penzbüntetéseken ezimben beolvó összegek az iskolát tartató község pénztárát illetik.

— **(Vörös kakas.)** Tegnap dében tűz tört ki a szigetű külvárosban Rökus alján. Egy szalmafedelt ház gyulladt ki, a mi nemcsak erre az épületre, hanem a szomszédokra is nagyon veszélyes volt, mert ott a házak majdnem egymás határa vannak építve s a tűzhöz hozzájárulván a meglehetősen erős szél, nagyobb bajt idézhetett volna elő. Tűzoltóságunk azon baje idejkorán érkezett oda s így a csakhamar működni kezdő vizsgarak a tűz továbbterjedését meggátolták. A tüzet állítólag egy azon házban lakó pyromániában szenvedő ember gyújtotta volna meg, a ki már az előtte való napon próbált tüzet élezteni az istállóban és a saját ágya alatt.

— **(A pécsi nyilv. kereskedelmi középiskolában)** az irasbeli erettség vizsgálata a hét folyamán tartatnak meg, a szóbeli vizsgálat pedig f. hó 22. napjára tűzött ki, és a vallás s közoktatásügyi, valamint a kereskedelemügyi miniszterium kiküldöttjei jelenlétében fog megtartatni. Az I és II. osztályban az évi vizsgálatok f. hó 21. 24. 25. és 26. napjain délelőtt és délután fognak eszközölni.

— **(Halálözás.)** Novákovits József pénteken rövid szenvedés után elhunyt Pécsen 75. éves korában. — Weber József isabellaföldi tanítónak egyetlen gyermeke, 11 k

nevű leánya e hó 12. én meghalt 3 éves korában. — Hantosy Ilka hosszias szenvedés után elhunyt f. hó 14. en Pécsen életének 26. évében. — Engel József született Jusztus Róza — Engel József pécsi fakereskedő és gyáros neje — 29 éves korában elhunyt. A fiatal asszony — ki 3 kis gyermek anyja s férjével 9 évig élt boldog házasságban — három hónap óta szenvedett súlyos betegben Tettey környékén levő egyik villában, a hova üdülés végett volt ki a kedden a hajnali órákban családja mely gyászára kiszendett. Temetése ma délután megy végbe a belvárosi országúton levő Engel-házból, a hova hűlt tetemeit még kedden reggel leszállították.

— **(Jutalomjáték.)** Hevesi Janka, a. hónap tartja jutalomjátékát, mely alkalommal a Koldusdiák című operette kerül színre. E kiváló színésznőt ajánljuk a község pártfogásába.

— **(A mérnökök czíme.)** A magyar mérnököknek sokszor van okuk arra a panaszra, hogy kevés czimmel követnek el annyira visszaélést, mint az övéikkel. Igen sok, igazában mérnöknek való foglalkozást végeznek kontarok s ezek azután természetesen szívesen bitorolják a foglalkozás mellett a czimet is. Eppen ezért örvendetes dolog, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter korrendeletet intézett valamennyi törvényhatósághoz, melyben a belügyi, igazságügyi és kereskedelemügyi miniszterekkel egyetértőleg megállapítja, hogy kik használhatják az okleveles mérnöki, a mérnöki és földmérői czimet. E szerint az okleveles mérnöki czimet azok használhatják, a kik 1850 előtt mérnöki oklevelet, vagy a kik 1850 től maig a J. zsefműegyetemen abszolutúriumot és mérnöki oklevelet nyertek. A mérnöki cím azokat illeti, a kik a Józsefműegyetemen, vagy valamely külföldi egyetem bizonyos szakot hallgattak s abból vizsgáztak, de mérnöki oklevelet nem kaptak. Földmérők azok, a kik 1880-ig földmérői oklevelet nyertek. Végül a mérnöki cím azokat is használhatják, a kik vagy állami, vagy községi szolgálatban műszaki, mérnöki teendőket végeznek, de csak ebbeli működésük ideje alatt. A kik jogosulatlanul használják e czimeket valamelyiket, azok kihágást követnek el s a kihágási törvényben kiszabott büntetés őri őket.

— **(Jegyzők egylete a siklósi járásban.)** A siklósi járás községi és körjegyzői járási egyelet alakítottak, melynek elnökévé Koharits József siklósi, jegyzőjévé Werner Ferenc szentotfaluú és penzárnokává Goltner János dr.-szegymatoni jegyzők választottak meg.

— **(Kedélyes iskolázási ülés)** ezim alatt két ízben hoztuk közleményt, melyek közül az utóbbi Szűcs Antal iskolázási elnök védekező levele volt, melyben az előző tudósítást hazugnak jelenti ki. Erre most tudósítónktól, Kiss Vilmostól kaptunk nyilatkozatot, melyben ő hivatkozik a gyűlésen jelen voltak, a kik tudó-

Csak egy volt kénytelen pirulva kijelenteni, hogy neki csak hat centje van, de valóságos keresete több volt.

— Hová tette a többi pénzt? — kérde a felügyelő.

— Ah, uram, — felelt a leánya egy hitválasos stoikus nyugalmával — úgy vesztettem el, a mint szerettem, a — börzén.

S csakugyan úgy volt, a kicsike a „mégregfa“ gyümölcséből nyalakodott.

De hozzá kell tenünk, hogy egy ügynök leánya volt.

Elment egy bankárhoz, az apja ismerőséhez és előadta neki tervét.

A yongville-fladelfia vasut részvényre spekulált és nyert. A newyorki börze egy hausseja megháromszorozta tőkéjét.

— Menjünk változatoság okáért a baisesba — mondá a kicsi.

Most is nyert.

Erre már merészebb vállalkozásba foghatott. Két dollárt terhesett a koczkára és így adott és vett és spekulált a világ legidegesebb börzézének napi fluktuációjára.

Hallatlan szerencse kísérte a kis börziánér finanszüveleteit, ki mindennap alaposan a legkomolyabb arczal tanulmányozta az árfolyamjegyzéket.

Már közeledett az iskolaév bezáró ünnepe és az ő aktív vagyona egy centről körülbelül 30 dollárra emelkedett, ekkor elhatározta kiadni a legnagyobb titót.

Az oaklandi bányák részvényei rohamosan emelkedtek; ő bamlattal követte a papírok e diadalmas emelkedését.

„Kötést“ csinált.

Krach!

Bettött a baises. Adieu nyereség, isten veletek dollárok, csak a 6 cent maradt meg...

A gyermek oly drasztikus módon tette meg a jelentést nyaktörő finanszüveleteiről, hogy a nagyszámú hallgatóságot valósággal magával ragadta.

— Higyjék el — mondá végül — hogy mindent elvesztettem, annak leginkább a felügyelő ur az oka, mert az ő általa kitűzött időt tegnap 's jart, én tehát kénytelen voltam minden körülmények közt likvidálni, bár meg vol-

tam győződve, hogy papírjaim csakhamar emelkedni fognak.

És nézzék csak meg a mai árfolyamjegyzéket!

Én 500 centért vásároltam. 483-ért kellett eladnom; ma azonban, ladyk és gentlemanek, az oakland-bányák részvényei a newyorki börzén 538-on allanak, és egészen úgy látszik, hogy holnap 550-re emelkednek.

A díjat — mivel már a világ csak a siker szerint ítél — a tintatörős leányunk ítéltek oda.

A hallgatóság általános rokonszenve azonban azon leány volt, a ki a szerencse oly sok változata közt végül 6 centtel jelent meg.

— E gyermekben a nagyszám magva rejlik! konstatálták az amerikai lapok, melyek mr. Cordon e kísérletéről írtak.

És az államok összes sajtója követendőnek ajánlotta a felügyelő példáját.

Remélhető azonban, hogy ez a tanács nem talál követőkre.

Mit csinál a világ annyi tintatörővel?

BOB.

sításának az igazsághoz hűvöltét igazolják. A nyilatkozat további részét azonban — mivel személyes torzsalkodást támogató hajlandók nem vagyunk — mellőztük s most már tessék az ügyet a hivatalos fórum elé vinni; mi már megtettük a kötelességünket, a többi a vizsgálat dolga, melyet újból követeltük s melynek eredményét — ha lesz — közzé fogjuk tenni.

— („Nincs többé phylloxera.”)

Efféle hazugos mottók és czímek alatt gondbanra önként s mindennemű hazamentő könyvek, röpiratok, írtószerek stbik, a mik csak arra jők, hogy az illető spekulánsoknak néhány föltöltetikus zsebujból pár forintot hozzanak a konyhára. Ujabban valami Sinay Kornél Zsigmond „szerkesztő és szőlőművelő” adott ki a fönt leirt czímmel fölhívást egy megírandó könyverre, melyben „biztos szert” ajánl a phylloxera ellen. A phylloxera ellen való védekezés kérdéseivel tisztában levőknek szükségtelen ajánlatunk, hogy mit tegyen az esetleg kézhez kapott ilyenféle fölhívásokkal; de a járuláson szövegáldakát óva intjük, nehogy amúgy is keves pénzét elfajta hungok támogatására pazarolja.

— (Liebbald Béni) bányatelepi tanító és a „Gazdasági Néplap” szerkesztője arcképét és életrajzát közli a „Magyar paedagogiai szemle” június havi füzete. A hosszú életrajz Schmidt Boldizsár, a kiténtetettnek igazgató tanítója tollából került ki s meleg szavakban írja le a folytonos munkásságban élő, vasszorgalmu tanfőúr és gazdasági író eddigi életét, mely alatt önképzet és munkásság által egy erkölcsi-leg mint anyagilag is szép tekintélyre tett szert. Az 56 éves ember ma 27 éves tanító, 25 éves hazas és 23 éves gazdasági író; csak nemrég ülte meg ezüst menyeközéjével egyült pap fia első miszének ünnepét.

— (A pécsi ízr. nöegylet kertj mulatságának jövedelme.)

Fölkerettünk a következő sorok közessere: A pécsi ízr. nöegylet által június 10-én rendezett kertj mulatság bevétele 856 frt. 51 kr. kiadás 312 frt. 49 kr. tiszta jövedelme 544 frt. 02 kr. Ezen összegből 400. — frt az egyleti alap, 100. — frt a színhazalap javára esik, 44 frt 02 kr. pedig segélyesekre fordítatik. Föltöl-fizettek: J. Engel Sándor 5 frt. Narr 10 frt. Gerő Ida 2 frt. Brück Zsigmond 1 frt. X. J. Z. 1 frt. Weisz Jak 1 frt. Ungar 1 frt. N. N. 50 kr. Hirschfeld 50 kr. Klein 50 kr. Poldi 50 kr. Strausz 30 kr. Tausz 30 kr. Krausz Ármun 1 frt. 50 kr. Tausz Roza 3 frt. Dr. Schvarev Frigyes 50 kr. Dr. Meudné 1 frt. Pollak Soma 1 frt. Dr. Kaufner Mór 2 frt. Franczi bácsi 2 frt. N. N. 4 frt. 50 kr. Haerly Inre 50 kr. Engel Lajos 50 kr. Herzer Mór 1 frt. Lenkey Lajos 50 kr. Tausz 50 kr. Wallerstein 50 kr. Renfeld Lipót 50 kr. Schwatz Mór 50 kr. N. N. 1 frt. Weiller N. János 2 frt. Langfelder 1 frt. Mandel 20 kr. Spitzer Adolf 1 frt. 50 kr. Dr. Deusch 50 kr. Spitzer Laura 50 kr. Grünhut Kálmán 1 frt. 50 kr. Spitzer és Wollheim 1 frt. Schlesinger 50 kr. Freund 50 kr. Lioni Adel 50 kr. Bruckner 2 frt. Krausz 50 kr. Speizer 30 kr. Lauffer 2 frt. Kótyay 1 frt. Nikolics 50 kr. Szalai 50 kr. Schwabach 2 frt. Roth Béla 50 kr. Weisz főhadnagy 50 kr. Fűrst Gyula 50 kr. Fűrst Béla 50 kr. Deusch Andor 1 frt. Steiner Lázárné 3 frt. Uilmann Károly 5 frt. Grünhut Miksané 2 frt. özv. Löwy Fanni 2 frt. Összeg 85 forint. A nöegylet hálás köszönetet mond a t. adakozóknak, valamint mind azoknak, kik az ünnepély sikeréhez hozzájárultak. Az elnökség.

MŰVESZET, IRODALOM.

* Színészet. Pénteken Öhnet haszoncímű regényéből készült kitélő színművet „A vasgyáros”-t adták elő meglehetősen szamu közönség előtt. A főszerep maga Somogyi Karoly színigazgató vállalta magára, kinek a vasgyáros (Derbay) valóban egyik legjobb alakítása. Ez estén is általában tejszert arca-ott kitélő játékkal, melylyel oly sikerlütten tudta föltüntetni az egyszerű s mégis magas műveltségi fokun álló gazdag hámorost égo, de elpalástolt szerelmében, majd az öbneszerzetében megérett férjét melió haragjában. Laczkó Aranka (Claire) szinte nagy mértékben járult az előadás sikeréhez; különösen jó volt a két utolsó fölönában, midőn a lelki küzdelmet tüntető föl büszkesége és

férje iránt föléledt szerelme között. A többi szereplők közül Dezső József (Büny herceg) a könnyelmű világit hően ábrázolta, Dezséri Gyula (Mouliett gyáros) teljese beélelte magát a hirtelen megvagyonosodott s urat játszani akaró nyársolgár szerepébe. Jók voltak még Szép Olga (Susanne), Pethes Inre (Octav) és Szilagyi né Berta (Athenais). — Nem hagyhatjuk elismerő megjegyzés nélkül a szép díszleteket sem, melyek mindegyik fölönánál pazarul al kalmazva nagyban hozzájárultak a színpadi hatás emeléséhez. — Meg kell még itt emlékeznünk azon kellemetlen megieptéséről is, mely a színházlátogató közönséget érte az előadás végeztével. Pokoli sötétség uralkodott az aréna előtt; sehol egy lámpa, mely utmutatóul szolgálhatott volna arra nevez, hogy merre kell menni, ha nem akar az ember szomszédjainak lábain járnai, vagy uncs szaudekában azok oldalbordáinak ellentámasz képséget kipróbálni. Annival is inkább megrovandó ez eset, mert nem először történt. Több világosságot kérünk uraim ott a városi tanácsban!

* Szombaton a „Szegény Jonathán” operettet ismételték most már negyedszer, újra zsufolóság telt haz előtt. Úgy látszik, a jelen színi-évdában e darab gyakorolja a legnagyobb vonzóerőt a közönségre. S ezen nincs is mit csodálkoznunk, mert a darab maga is kitűnő és a szereplők is minden igyekezetükkel megtesztik, hogy mennél jobb előadást produkáljanak. Gergeley (Vandergöld), kit ez estén díszes koszorúval tüntetett ki a hálás közönség, úgy Hevesi Janka (Harriette), úgy a többi szereplők is csak oly jók voltak, mint az előző előadásokban.

* Vasárnap „Bukow a székelemek hőhéra” látványos történeti életkép szórakoztatta a vasárnapi előadások közönséget, melynek nagyobb része a karzatot tömte meg zsufolóság. A darabot Somogyi igazgató elége látványos kiállításban mutatta be s a karzat hadiainak volt mit gyönyörködniök a puskaropogással vegyes csatakepekben s végül a nagy tablóban, mely szintén légyesen volt összeállítva.

* Hétfőn Bodroghyénának, a vidék legjobb kómikái egyikének a jutalomjátékára szép szamu közönség sereglett egybe, melyet a „Magyar huszárkaplár Bécsben” local-possé bohóságai mindvégig derült hangulatban tartottak. Bodroghyénét, ki egy vén bárókissasszonyt személyesített, kilépésekor hosszantartó tapsviharral fogadta a közönség, mely sok jó estét köszönhet a kifogyhatatlan jó kedélyű jeles kómikának; tisztelői két csokrot nyújtattak föl neki a zenekarból. Az egész estén taps kísérte minden jelenést. Mellette kiváltak: Dezséri (Lampel Gottfried), Pintér, a ki esiuus huszárkaplár volt és szépen énekelt, Dezső (Vendelin), a ki szeleburdi játékkal nagy tejszert aratott, Laczkó Aranka (Teréz), Kadas (Roderich) és Szigethy Lujza (Zsuzsi szakácsnő).

* Magyar közmondások könyve. Sirisaka Andor pécsi tanító, ki már két könyvvel jelent meg a pécsi és az országos könyvpiaczon, most ismét az előbbieknél valamely nagyobb szabásu művel vonja magára figyelmünket. Hosszas gyűjtés és farasztó munkálkodás után a magyar közmondásokat szedte össze betrendben egy vasos kötetbe, mely a szorosan vett mintegy 9000 közmondás és régibb írók munkáiból vett körülbelül 700 közmondásféle szemelvényen kívül hosszabb tanulmányt is tartalmaz a közmondásokról, melyhez a közmondások irodalmának fejezetével kapcsolatosan egyes ide vagy írók életrajzi adatai és a munkatársak behitrendés névsora is járul. A hatalmas munkát, széles körre kiterjedő figyelmet s bamaulatos kitartást és szorgalmat igénylő mű — nagyságát, beosztását és a tökéletesség bizonyos magasabb fokát tekintve — mondhatjuk egyedül álló a mi irodalmunkban; mert bár kétségelentül foglalkoztak is néhányan a régibb időkben a közmondásoknak kisebb-nagyobb gyűjteménybe való foglalásával, de ily monstre-gyűjteményt eddig senki sem mutatott föl s azért Sirisaka könyvét ez idő szerint a legteljesebbnek lehet mondani. A Franklin-társulat által ép most kiadott ilyenféle gyűjtemény mindössze 6000 közmondást tartalmaz,

míg a Sirisaké — összevéve a gyűjtötteteket a szemelvényekkel — meghaladja a 10 ezert s a mellett a kérdéssel is tanulmányosan foglalkozik, a mi maga egy különálló művet képez. E munkában immár az életnek minden mozzanatához s annak legkülönbözőbb körülményeire találunk a magyar népéletből merített alkalmas és megfelelő közmondásokat, melyek együttevén tudvalegőleg a magyar eszjárás, az életbölcsesség tükreit képezik s a magyar nyelv eredeti szellemét nyilatkoztatják meg önmagukban. E könyvet, melynek ára 2 forint — melegen ajánljuk a közönségnek, mert ennek gyakran fogja használni lehetni a magyar közönség, mely nagyon is szeret képletekben s hasonlatokban beszélni.

* A „Kis Művész.” Hoós János dévai képezői zenetanár által ének- és zongorára szerkesztett ifjúsági zenefolyóirat 2-ik füzete beküldetett. Mint az első füzet megjelenésekor, úgy most is a legmelegebben ajánljuk olvasóinknak e hézagot pótló vállalatot, mely arra törekszik, hogy a zongorát tanuló ifjúságnak szórakozást nyújtson a mellett a sok száraz gyakorlat mellett, a melyeknek folytonos játszása által a zongora-tanító már idejékorán küli a gyermek lelkéből a zenére való hajlamot. Célja a magyar zene könnyű modorban való megismertetése, értelmi fejlettségéig mért versekre írott dallamok által, melynd főve nagyon alkalmas az ifu szívben idejékorán fölkelteni a hazafias érzést, valamint a nemzeti irodalumnak és dal-költészetnek iránt való szeretetet. Előfizetheti a folyóiratra félévre 2 frtjával a „Kis Művész” szerkesztőségénél Déván (Hunyadmegye.)

VEGYESEK.

— A term szet örökös körforgása, mely soha sem szünetel, s a melynek az ember, valamint minden élő alá van vetve, testünkben, különösen tavaszkor feltűnően észrevehető. Ki ne tapasztalta volna már saját-magán, úgy ekkor jelenteknek: a tagok lankadsága, kedvetlenség, vértőlulás feje és mellre, szédülési rohamok, szivdobogás, fejfájás stb. Ily esetekben nem tehetünk jobbat, mint ha a természetnek segítőkészek azzal, hogy egyedül valódi, Brandt Richard gyógyszerész-féle svájci labdacsokat használva, testünk kitisztítását eszközöljük s az által komolyabb bajoknak eljéjét veszszük. Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacsoi a gyógyszerárakban 70 kr. dobozunkit mindig kaphatók.

CSARNOK.

Záróra előtt.

— Irta: Kugler Nándor. —

Csakugyan nem volt szép. Még ebben a pillanatban sem, a midőn pedig a leadzó nap utolsó sugarai aranyos pirral vonták be arczát. Sőt inkább, ez a világitás hatványra vált; eslesen kiültette az arcz határozott, majdnem kemény vonásait és tisztán mutatta a szem- és szájszöglet körül azokat az apró finom ráncokat, melyek tagadhatlanul vésték oda az előrehaladt életkor jeleit.

Véult.

Viktor sjaualattal, mondhatni nemi tulajdonmal tapasztalta ezt átellenesen, bármennyire iparkodott is elinté ezt a körülményt ömaga előtt eltagnadni.

Hiaba, tíz év hosszú, sok idő. Tíz év a viruló szépségű leányból is petyhüdt, omló szirmu rózsát csinál, barátúja pedig sohasem számítotték a szépek közé.

Sugar, magas nő volt, határozott vonásokkal, sötét szemekkel, gömbölyű idomokkal; de hiányzott egészében az a bizonyos nőies kellem, mely még a majdnem rút nőt is bajnosnak látatja velünk. Nem volt rajta semmi kivanatos. Inkább kiserélt férfiak látszék; akaraterős, becsvágyó, de szenvedélyes, dacos természet, ki — ha a sors szép külsővel ruházta volna föl — képes udvarlói ostorral kergetni maga előtt.

Az akarat így is meg volt benne, de hiányoztak az — udvarlók, mindig is hiányoztak.

Sohasem volt vig és ez a mellőztetés még komolyabbá, majdnem rideggé tette lelkét.

Viktor tudta mindent és szívében mely barátsággal viseltetik e szegény, gyötört lélek iránt; de pusztán barátsággal. Szerelmet sohasem érzett irányában s a jelen percben, midőn tíz évi távollét után látta régi barátját, szíve nem dobogott hevesebben a rendesnél. Szívélyesen ráta meg a feléje nyújtott kezét s aztán szemközt telepedett vele és kikérdezte mint rége, azokkal az apró őszinte kérdésekkel, melyekre barátok egymás között ép oly föltétlenül őszinteséggel felelnek meg.

S barátja felelt nyíltan, őszintén, egyenesen. A beszéd folyamán azonban lassan-lassan nekibüvült, arca a változó indulatok pirjában égett, szemei majd haragos villámok szörtak, majd szenvedélyes könyekkel teltek meg.

Tíz hosszú év keservét tárta ki Viktor előtt, tíz hosszú év nehéz, fáradságos küzdelmeit.

Hogy dolgozott lankadatlan szorgalommal, hogy tanult olthatlan buzgalommal és szívta magába az ismeretek soha el nem muló kincsét. Hogy kecségette magát azzal az édes reménnyel, miszerint eljövendő egy megváltó szerető férj, kit imádni fog isteneként — és mennyire csalódott! Dicsérték szellemét, elismerték szorgalmát, de soha férfi melegebb kézsorítással kezével át nem fogta, soha férfi lángoló tekintetét rajta nem feledé, mivel szép nem volt.

Hogy emészte ez az átkos gondolat, hogy fájt neki látni, érezni lenézetését s mint forrt lelkében ádáz harag, őrzőgő kétségbeesés, ha látta azt a szánakozó mosolyt, melynek itt-ott részesévé lett.

Miért bűntette Isten őt, ki ellene nem vétett, miért nem büntette boldoggá lenni s miért lett boldog az, kinek arczát szépséggel áldotta? Őt nem azért teremtette-e, hogy hivatását betöltsé: ő egyedül álljon, ne érje napugrás, ne virágozzék, hanem leveletlen, virág, illat nélkül hervadjon el, miként rosz helyre ültetett ibolya?

Viktor eszedesen s szó nélkül nézte ezt a kűzkűdő, szenvedő alakot és végtelen szánalom fogta el, azokra a szenvedélyes lelkitusakra gondolva, melyeken ez a szegény nő keresztül ment és a melyekben, úgy látszik, lelke egyensúlyt vesztette el.

Érezte, tudta, hogy ennek a sokat szenvedett nőnek igaza van, hogy kifakadásai jogosultak, kűtörései igazoltak; de valamely még bizonytalan érzés tartotta vissza, hogy eme hitében megerősítse. Elvégre is, a sors nem mindenkit részesít egyformán testi, lelki avagy anyagi tulajdonokban. Ki dolgozza, ha az emberek mind egyformán gazdagok volnának s meg tudók-e becsülni a boldogságot, ha a boldogtalanságot is ne ismernék?

Ez a munkás, okos, akarattaljas leány bizonyára jobb sorsot érdemelt, de vajjon szabad-e azért kétségbe esnie s nem lehet e még boldog?

Itt aztán megállott és sokáig és figyelmeesen nézte barátja arczát.

A nap leáldozott és a betért est sötét árnyalval elbűntette arczán ama vékony ráncokat. Sima volt az és gömbölyű.

Miért ne lehetne boldog ez a nő? Férjét akar. Jogos kívánság. Bizonyára nem válogatva. Tisztességes jellem, jóraváló, munkás férfi — és karjaiba dől. Szerelmet nem kívánna, idejét multa. Tisztelet, barátságos rokonszenv; ez a mit kér, a mit megkap és a mit meg is érdemel. Bizonyos, hogy találkozik férfival, ki ezeknél magasabb igényeket nem támaszt.

A leány pedig boldog lesz. Anyagi gond nem nyomja, férje tiszteli, becsüli, ő pedig föláldozó hitves leendő, ki hivatását becsületesen fogja betölteni.

Egészen besötétedett s a két régi jóbarát hosszu ideig hallgatagon ült. Mindegyik a saját gondolataival volt elfoglalva.

A férfi lelke egy mindinkább határozottabb alakot fölvevő eszmével telt meg.

Igen, ilyen nő illenek hozzá; az élet tavaszán, viharjain túl van, könnyelmű lépés nem várható tőle. Kikűzdött és csendes, nyugodt megelégedéssel fogadná őt, csendesen, nyugodtan, bizalommal nézné jövőjét.

Okos nőt kapna benne. Az önmagába neveltje. A tudatlan leánykából művelt, szellemes nővé küzdötte föl magát mellette, miként ő a szegény mivel sem bír újiból a gazdag, nagy vagyonu férfiúvá. Representálná házat s eszével, modorával egyaránt emelné annak tekintélyét.

Jó háziasszony, mivel a szegénységet megismerte, és elég koros, hogy az új fény, a soha sem ismert gazdagság el ne kápráztassa.

Érdemesek egymásra. Munkás, akaraterős lény mind a kettő és a mi érdes van még a leány jellemében, az eltűnik, mihelyt lelke vágya teljesül.

— Teréz!

Lágy, barátságos hangon mondta ezt a férfi. A leány fölrezenz gondolataiból.

— Bocsásson meg barátom!

Főlkelt és a lámpát meggyújtotta. Viktor szeméivel minden mozdulatát követte.

Kifogástalan alak. Magas, erőteljes könynyed mozdulatu. Kár volna érte.

A leány ismét leült és melábus mosolylyal nézte barátját.

— Látja, barátom, keserű lettem, mint mindig, ha örömtelen életemre gondolok és jól lehet ma már minden reménnyel fölhaltam, még sem tudok közönyösen arra gondolni, hogy életem czél- és haszonnélküli.

Viktor eszedesen ingatta a fejét.

— Nincs igaza, Teréz, nincs igaza. Az ember a míg él, mindig hisz, mindig remél. Vanak gyenge perceitek, melyekben, mivel óhajaink nem teljesültek, a reményt erőszakos kézzel tépjük ki szívnkből, de — a pillanatnyi kűtörés csillapultával csak visszatér az önként lelkünkbe. Ne esüggeden; az ön számára szintén termelt a boldogság örökszép virága, csak hogy későbben akad rá, mint némely más.

S barátságosan, melegen szorította meg kezét. Teréz mosolygott.

— Ön vigasztalni akar — mondta — de csak félig sikerült az. Igaz, a kűtörés után kedélyem nyugodtabb lesz, de csak a nyugalom, a nyugalmas megadás tér vissza, a remény nem. Engedjen e mellett maradnom — folytató, midőn Viktor félbe akarta szakítani — és higye el, hogy multommal, sőt jövőmmel is leszámoltam.

— És ha találkoznék valaki, a ki őnt az ellenkezőről gyűlödtetné meg?

Teréz derűlten nézett barátjára, ki e percben a megvesztegetett jóakaratu, a szánakozó barátság szines szeművegün keresztül nézte és ezen át majdnem szépnék látta arczát s bájolónak vonásait.

— S ha találkoznék férfi — folytató érzelmes, megremegett hangon — ki éppen öbven találja eszményét, ki fölájlánula szívéét, ki lábait elé rakná vagyónát, ki az ön eszének, magas szellemének, nemes munkásságának hődolna; olyan férfi, a ki bár az élet szenvedélyein túl van már és így a lánuló szerelem helyett ugyancsak barátságos, meleg, de őszinte s tartós vonzalmat ajánlana föl, ugyanazt kérve az ön részéről: vajjon mit válaszolna neki?

Teréz komoly, okos szemei mintha a lelkébe vágytak volna látni a férfiuinak, úgy nézte.

— Nézzem engem, Teréz. A sors engem sem ültetett rózsák közé és az élet viszontagságai az én fejemen keresztül is elviharoztak.

Kűzdöttem az áramlat ellen én is, sokáig úgy látszik eredménytelenül, de azért az egyensúlyt nem vesztém el soha. E küzdelem, ha erőmet a végsőig is megfeszíteni készteté, el nem fárasztott: sőt épen benne izmosodtam meg. S ha koponyám tar lett is e küzdelmekben, karom erős, szivem nyugodt maradt, mert a siker édes reménye soha ki nem veszett belőlem. És ha most én, a minden szenvedélytől ment, az élet iskoláját végigjárt férfi azt mondom: Teréz, a mi vagyok, a mim van, szivemet, munkásságomat, vagyonomat önnek ajánlom; ha azt mondom, szeretem, habogy én még szeretni tudok, fogadjon el engem és legyen az enyém, — hinné még, hogy van számára is boldogság? Merő magát ránk bízni?

S mintha a feleletben amúgy is bizonyos volna, átkarolta a nőt és mély igaz érzelmmel tekintett annak szemébe.

Teréz túrta az őlelést s míg feje majdnem önfedtetlen nyugvák a férfi mellén, pillanatu alatt végigvonult lelke előtt örömtelen, rideg multja és a mint e munkához szokott erőteljes kar szilárd, nyugodt szorítását érezte, szebb, boldogabb jövőnek édes, megnyugtató sejtelméi lepték el.

Részére is létezett tehát boldogság, nyílt annak idvezítő virága. Tudta, érezte, hogy Viktor ajánlatában semmi lealázó, megszegényítő vagy megvesztegetett nincs; hogy a munkának ez a kipróbált embere őszintén akarja azt, a mit mond és ígértét becsületesen fogja beváltani. És érzett magában anyi erőt, hogy ezzel az őznetlen ajánlattal szemben mindarra képes leendő, mire magát e frigygyel kötelezné, hitte, hogy ő is bevezetett ama nyugalmas révbe, hol véde vihartól, keserűségtől, fájdalomtól, föládtának híven, czéltudatosan megfelelhet.

S szívében a hála, az igaz köszönet, az öröm és boldog megnyugvás érzelmei mintha biztatták, ingerelték volna: lassan-lassan kibontakozva az őlelésből, lejjebb-lejjebb csuszott, miglen ajkai szenvedélyes, forró csókka tapadtak a férfi izmos, napbarnított kezére.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

F a l s t a v. Hát nem vette észre abban a közleményben a csendes satyrt? Itt mindenki csakis úgy fogja föl, mert ismervén a közleményben említett személyt, másképp nem is foghatja föl. Lehet, hogy a vidék — bár nagyon kis része — nem ismeri az illetőt s így a közlemény sem érti, de hát nemcsak a vidék számára írunk.

H. B. Nem közölhető.

V. L. Az adókövetés ellen az adófölszólamlási bizottsághoz kell folyamodnia; ez pedig az adókövető bizottság működésének befejezése után kezd meg működését. Fölszólalását teheti bélyegnélküli írásban is, de szóval is. A fölszólamlási bizottság határozata ellen először a közigazgatási bizottsághoz, aztán a pénzügyi közigazgatási bírósághoz okiratokkal megokolva föllebezhet; az előbbihez szintén bélyeg nélkül, az utóbbihoz azonban 30 krajczáros bélyeggel, a mellékletre pedig 15 kr. bélyeg teendő.

Fűtőkös. Csak sühogassa ön a fűtőkösét a maga körében, ott talán ömönél, de itt ebben e szerencsében nem fog résztelni.

Nyugodt szemlélet. Ugy van. Fölte furesa elvívik itt nálunk. Nem azt nézik, hogy mit írt valaki, hanem egy-egy vaskos igazságokkal terhelt cikkek megjelenésekor megindítják a hajsztát ama titok kiutadoklása iránt: vajjon ki írhatta azt a cikket. Aztán az írő személyének a kutatása teljesen háttérbe szorítja a cikkek tulajdonképeni czélját. A cikkek ezenenul már mellékes, az írőja a fő. Találatnak, ráfogásokkal koczkaztatnak meg s ha nem valami potentatüm rejlik az inkognitó alatt, hanem valami szerényebb nevű, de az igazságok föltárásához amazoknál jobban értő ember bátorokodott szavát fölemelni, akkor egyzerre végig lebben a taboron az a kérdés: mit akar itt ez az ember? Ezzel aztán szépen — de elég gyávan — kibujnak a cikkek igazságai föl.

Gabona-árjegyzék

Pécs sz. kir. városában 1890. évi június hó 14-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buzs	őszi	8 frt 30	8 frt 20
	tavaszi	"	"
	uj	"	"
Közvetlen	őszi	7 " 90	7 " 80
	uj	"	"
Rozs	őszi	7 " 90	7 " 80
	uj	"	"
Arpa	őszi	6 " 80	6 " 70
	tavaszi	"	"
	uj	"	"
Zab	őszi	7 " 90	7 frt 80
	tavaszi	"	"
	uj	"	"
Bükköny	széna	"	"
Repce	"	"	"
Kukoricza	őszi	5 " 70	5 " 60
	uj	"	"
Széna	őszi	2 " 50	2 " "
	uj	"	"
Szalma	"	2 " 30	2 " "
Kinalat: gyenge (mintegy 150 gabonaköcsi volt a piaszon.)			

NYILT-TÉR.†)

†

Köszönet-nyilvánítás.

Alólírott úgy a maga mint a mélyen megszorodott családtagok nevében hálás köszönetet mond mindazoknak, kik forrón szeretett leányának, illetve testvérnek és rokonnak

Hantossy Ilkának

f. é. június hó 14-én bekövetkezett elhunytául meteméte alkalomával részvét-nyilatkozatuk és a végtisztességéül való megjelenésük és koszorúk küldése által gyászba borult lelkünk fájdalmát enyhíteni igyekeztek.

Pécsen, 1890. június hó 17-én.

Özv. Hantossy Antalné.

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ**
 Felelős szerkesztő: **HAKSCH LAJOS.**

Hirdetések:

Uj találmányok
 szabadalmaztatnak minden államban

Benedek Lajos és Társai
 szabadalmi irodája által

Budapesten,

Museum-körut 10. szám.
 A nagym. Ministerium által

a főtálatlók bizalmába ajánlva.
 Évenként 500-nál több szabadalmat eszközöl ki.

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPIR.

Nem üres reklám, hanem a tudomány legelőkelőbb szemlélyiségei által bebizonyult tény, hogy a

„LES DERNIERES CARTOUCHES“

cigaretta papir **BRAUNSTEIN FRÉRES** gyárából (Páris 65 Boulevard Exelmans) a legkönnyebb és legkitűnőbb.

A kereskedelemben előforduló különféle jobb cigaretta-papiros előkelő tudósok által **összehasonlító vegyelemzésnek** alávetettek, úgy Dr. Pohl, a bécsi vegytani egyetem tanára, Dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegytani állomás főnöke, újabb időben dr. Soyka Hygieniei tanár a pragai német egyetemen és mindezen összehasonlító vegyelemzések mindenkor azon eredményt adták, hogy a **BRAUNSTEIN FRÉRES** czég cigaretta-papirosa a legfinomabb és legjobb.

Valódi csak azon papir, melynek etiquettje mellékelte rajzhoz hasonlú és **BRAUNSTEIN FRÉRES** czéget viseli. Ezen czég cigaretta-papirjánal minden csomag annyit lapot tartalmaz, a mennyi az etiquettjén följegyezve van.

A g y á r

BRAUNSTEIN FRÉRES

ezég alatt **Bécsben I. ker., Schottenring 25. sz.** raktárt tart cigaretta-papirjai és cigaretta-hüvelyei elarusítására.

Valódi franciaia cigaretta-papirunk „Les dernieres Cartouches“, valamint valódi franciaia hüvelyeink „Les dernieres Cartouches“ papirból, melynek minden doboza Braunstein Freres czéget viseli, Pécsen **ALT** és **BÖHM** meg **REINFELD A.** uraknál kapható.

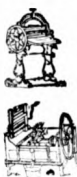

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárjai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert I. jobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner szabadalmazott)

facsarógépeket,
ruha-mángolókat,

vasalógépeket
sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgásu,
legjobb védelem
áradás ellen,
patkányok ellen,
csatorna bűz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerű és díszes kialakításban,
szabályozható
töltő-kályhákat,
Caloriférest,
központi fűtéseket,
szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Árverési hirdetemény.

Alólírott községi előljárók által ezennel közhírré tételik, hogy alábbjelzett községnek urbéres birtokosainak tulajonát képező

vadászati jogok

az 1883. évi XX. t. cz. 3. §-a értelmében f. évi augusztus 15-étől számítható **6 egymásután következő évekre nyilvános árverés** után a következő napokban adatnak bérbé:

Keszű község vadászati joga f. évi június hó 23-án d. e. 8 órakor a községi bírú háznánál.

Arányos község vadászati joga f. évi június hó 24-én d. e. 8 órakor a községi bírú háznánál.

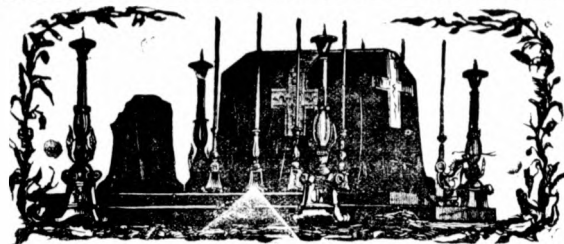
Gadány község vadászati joga f. évi június hó 24-én d. e. 10 órakor a községi bírú háznánál.

Pellérd község vadászati joga f. évi június hó 24-én délután 2 órakor Pellérdén a körjegyzői irodában.

A bérleti feltételek Pellérdén a körjegyzői irodában mindenkor betekintheők. Pellérdén, 1890. évi június hó 12-én.

Lórincz János,
Keszű község bírúja.
Vér András,
Arányos község bírúja.
Ij. Nagy József,
Gadány község bírúja.
Tóth József,
Pellérd község bírúja.

Kálmándy József,
körjegyző.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat
Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — ugy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytan jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályú temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch György.

Vasuti-, posta-
és távirtdi-
állomás.

Pöstyén

Budapestről
3^{1/2} óra
Ruttkárol 3
Pozsonyból
2 óra

iszapfűdő.

Az idény május 1-én nyitattott meg.

E hírneves iszapfűdők mindenkor utolérhetetlennek bizonyultak a következő bajknál: **köszvény, csúz, rheuma ischias, görvélkyör, izületi s csontlobok, nemi körök.** Gyógymódok a következők: **tükör, kád- és iszapfűdők, masszázs a villanyos kurák. Elegáus s olcsó lakások, kitűnő konyha, színház, hangversenyek, könyvtár, bér és társaskecsi minden vonalhoz. Az árak a legintányosabbak Prospectusok kívánatra ingyen. A fűdőt egy új hazai vállalat vette bérbe 30 évre mely nagy beruházásokkal törekedni fog azt kényelem szempontjából az európai fűdők színvonalára emelni.**

Felvilágosítást készséggel nyújt a

pöstyén-fűdői főberlet Pöstyénben.

vagy a

budapesti képviselőség. Uj-utca 1.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

ÉKSZERÉSZ, ÓRÁS és LÁTSZERÉSZ

Schönwald Imre

Főzlet Király- (fő) utca
A „Hattyu“-épületben.

PÉCSETT.

Műhely Király- (fő) utca 38.
Mestriútszélén házban.

Valódi 13 próbas ezüst dísz-tárgyak és evő-készletek.

Ezüst gyertyatartók (2 drb)	30—40 frt és feljebb.
Ezüst zongoragirandole (2 drb)	45, 50, 60 és 80 frt.
Ezüst girandole (2 vagy több karu)	75, 100 és 200 frt.
Ezüst ezukordoboz	35, 40 és 50 frt.
Ezüst tálcza	30, 45, 60, 80, 100 frt és feljebb.
Ezüst kenyérgosár	25, 35, 50 frt és feljebb.
Ezüst névjegy-gyűjtő (Visitier)	20, 30, 40 frt és feljebb.
Ezüst esengetyű tálczával	30, 30 és 35 frt.
Ezüst kehely	30, 40, 80, 150 frt és feljebb.
Ezüst díszserleg	30, 45, 60, 80 frt és feljebb.
Ezüst pohár	5, 8, 10 frt és feljebb.
Ezüst jardiuere csiszolt kristály üvegtányérral	25, 40, 60, 80 frt.
Massiv ezüst csemege állvány	25, 35, 40, 60, 100 frt.
Massiv „ „ „ angol fayence tányérral	45, 60, 80 frt és feljebb.
Ezüst ezukorfogó	7, 8, 10 frt.
Ezüst theaszűrő	5, 6, 8 frt.
Ezüst sótartó (2 drb)	7, 8, 10, 12 frt.
Ezüst varrókészlet tokban	5, 7, 10 frt és feljebb.
Ezüst tortakés	6, 8, 12 frt és feljebb.
Ezüst tintatartó.	15, 20, 30 frt és feljebb.

Egy személyre való evőkészletek.

3 darabból álló gyermek-evőkészlet	5, 6 frt és feljebb.
3 „ „ „ ezüst pohárral	10, 14 frt és feljebb.
4 „ „ „ csinos tokban	10, 12 frt és feljebb.
4 „ „ „ ezüst pohárral	20, 22, 24 frt és feljebb.
4 „ „ „ női evőeszköz tokban	12, 14, 16 frt és feljebb.
4 „ „ „ elegáus tokban diszaranyozással	13, 20, 22 frt.

Ezüst készletek.

6 drb ezüst evőkanál ugyanannyi asztali kés és villa csinos atlasz tokban	45, 50, 60 frt és feljebb.
12 drb asztali kés és villa tokban	17, 20, 25, 30 frt és feljebb.
6 pár csemegekés tokban	9, 10, 14, 20 frt és feljebb.
6 „ „ „ és villa tokban	8, 10, 14 frt és feljebb.

6 drb kávéskanál és tejmerő tokban legszebben kialakítva	20, 24, 28 frt és feljebb.
12 drb. kávéskanál és tejmerő tokban rendkívül szépen kidolgozva	40, 50, 60 frt.
6 drb. moccakanál elegáus tokban	10, 12 frt.
12 drb moccakanál diszaranyozással	18, 20, 24 frt.

Pecsenye, saláta fölszelető (tranchier) készletek (cziészertu alkalmi ajándékoknak ajánlható), melyek elegáus kiállításu fatokokban rendkívül díszesen vannak összeállítva.

4 drb egy tokban	10, 12, 14 frt.
5 „ saláta, pecsenyének való és torta-emelő	18, 20 frt.
6 „ saláta felszeletelő, sajt és vajkés	20, 22, 24 frt.
7 „ sparga emelő, caviar lapátka, sonka-villak, gyümölcs kések	25, 30 frt.
9 „ egy tokban	40, 45 frt.
23 „ egy tokban, mely tartalmaz 12 gyümölcs-kést, 2 sonka villat, 2 saláta-, 2 pecsenye-, sajt- és vajkéseket, ara	75 frt.
12 pár csemege kés csinosan készítve	22, 30 frt.

Teljes evő-, thea- és kávé-készlet.

Teljes evőkészlet	6 személyre	100, 120, 140 frt és feljebb.
„ „ „	12 „	180, 220, 250, 300, 400 frt és feljebb.
„ kávékészlet	6 „	240, 300 frt és feljebb.
„ moccakészlet	2 „	100, 120 frt és feljebb.
„ „ „	6 „	160, 180, 200 frt és feljebb.
„ theakészlet	2 „	100, 120, 150 frt és feljebb.
„ „ „	6 „	180, 220, 300 frt és feljebb.

Ékszer tárgyak

1000 forintig raktáron tartatnak gazdag választékban.

Az összes raktáron levő arany- és ezüst-tárgyak, valamint ezüst- és arany-órák finomsági bizonyításáról a m. kir. budapesti és cs. kir. bécsi főfémjelző hivatalok által törvényszerűen megvizsgálva és jelezve van.